

Wszystkich Świętych 01.11.2020

Pierwsze czytanie - Ap 7, 2-4 ; 9-14

Ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego. Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu: «Nie wyrządzajcie szkody ziemi ni morzu, ni drzewom, aż opieczątujemy na czołach sługi Boga naszego». I usłyszałem liczbę opieczątowanych: sto czterdzieści cztery tysiące opieczątowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraela: Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w rękę ich palmy. I głosem donośnym tak wołają: «Zbawienie u Boga naszego, Zasiadającego na tronie i u Baranka». A wszyscy aniołowie stanęli wokół tronu i Starców, i czworga Zwierząt, i na oblicza swe padli przed tronem, i pokłon oddali Bogu, mówiąc: «Amen. Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków! Amen». A jeden ze Starców odezwał się do mnie tymi słowami: «Ci przyodziani w białe szaty kim są i skąd przybyli?» I powiedziałem do niego: «Panie, ty wiesz». I rzekł do mnie: «To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i oplukali swe szaty, i w krwi Baranka je wybielili . »

Jan opisuje tu wielką procesję, składająca się z dwóch różnych tłumów. Pierwszy z nich, składa się ze 144 tysięcy ludzi, których nazywa sługami Boga. Oczywiście jest to liczba symboliczna. Słudzy ci, są naznaczeni « pieczęcią Boga Żywego ».

- w ówczesnej armii rzymskiej, istniał zwyczaj naznaczania czoła dopiero co zrekrutowanego żołnierza
- podobnie nowo ochrzczony staje się żołnierzem Boga Najwyższego, który składa na jego czole Swą pieczęć, która będzie go ochraniać

- « I wezmą krew baranka, i pokropią nią odrzwia i progi domu, w którym będą go spożywać. » **(Wyj 12,7)**
- « Pan rzekł do niego: «Przejdź przez środek miasta, przez środek Jerozolimy i nakreśl ten znak TAW1 na czołach mężów, którzy wzdychają i biadają nad wszystkimi obrzydliwościami w niej popełnianymi». **(Ez 9,4)**

Drugi tłum jest jeszcze większy, nie do zliczenia. Widac w nim wszystkie narody, rasy i ludy, mówiące wszystkimi językami świata.

W tym fragmencie pojawia się cyfra 4, która w tego typu tekstach, oznacza cały stworzony świat, całą ludzkość.

Wszyscy ubrani są na białą, w « szatę weselną », stoją przed Tronem Baranka trzymając palmy w dłoniach. Te trzy elementy :

- postawa stojąca (będąca postawą Zmartwychwstałego)
- palmy w ręce
- weselna szata

mówią o tym, że są to zbawieni.

Ludzie z drugiego tłumy nie mają czoła naznaczonego pieczęcią.

Kto więc wprowadził ich do sali zbawionych ? To pierwszy tłum ich wprowadził. Jego członkowie, żyjący w czasach Jana, doświadczyli strasznego prześladowania ze strony cesarza Domicjana, pod koniec pierwszego wieku ne.

Oto przesłanie tego fragmentu Apokalipsy dla przesładowanych chrześcijan :

« Badzcie wierni, wasze świadectwo przyniesie owoce. W tym trudnym doświadczeniu, które teraz przezywacie, macie udział w zbawieniu ludzi. Dzięki waszemu cierpieniu znoszonemu z miłości, ogromna liczba ludzi zostanie zbawiona. »

1. Jan pisze w języku zakodowanym, aby nie został zrozumiany przez ówczesne władze, wrogo nastawione do chrześcijan. Jego księga Apokalipsy jest skierowana do chrześcijan żyjących w czasie przesładowan, pod koniec pierwszego wieku ne. Żyją oni « w podziemiu » porozumiewają się, używając zaszyfrowanego kodu.

2. Tematem Apokalipsy jest podtrzymanie na duchu przesładowanych :

Jan tłumaczy :« Nie traccie odwagi, nie podupadajcie na duchu. Wygląda to tak jakbyście zostali pokonani, zgniecen. Przesładują was i zabijają. Wasi wrogowie wydają się silni ale nie traccie odwagi. Siły zła nic wam nie mogą zrobić bo już zostały pokonane. Prawdziwymi zwycięscami jesteście wy, na wzór samego Chrystusa. On jest Barankiem, który wydawał się pokonanym, zabitym ale w rzeczywistości to On zwyciężył świat, On zwyciężył śmierć ! »

Po grecku, słowo *apokalipsa* znaczy « uniesc zasłone », *wyjasnić*.

Jan, odsłania zasłone powierzchowności. Zapowiada zwycięstwo Boga nad wszelką formą zła, jakkolwiek straszna i potężna może się ona wydawać...

Psalm 24

*Do Pana należy ziemia i to, co ją napętnia,
świat i jego mieszkańcy.*

*Albowiem On go na morzach osadził
i utwierdził ponad rzekami.*

*Kto wstąpi na górę Pana,
kto stanie w Jego świętym miejscu?*

*Człowiek o rękach nieskalanych i o czystym sercu,
który nie skłonił swej duszy ku marnościom (poganskim bożkom)
i nie przysięgał fałszywie.*

*Taki otrzyma błogosławieństwo od Pana
i zapłatę od Boga, Zbawiciela swego.*

*Takie jest pokolenie tych, co Go szukają,
co szukają oblicza Boga Jakubowego.*

Jesteśmy w Świątyni Jerozolimskiej. Zbliża się ogromna procesja. Gdy podchodzi do drzwi Świątyni, zaczynają śpiewać dwa chóry, prowadząc w ten sposób ze sobą dialog. Jest to swoisty krzyk narodu wybranego, którego Bóg obdarzył swą obecnością, nie wymgając żadnych zasług. Bóg transcendentny staje się bliski....towarzyszy ludowi, który sobie wybrał.

« Człowiek o rękach nieskalanych i o czystym sercu, który nie skłonił swej duszy ku marnościami i nie przysięgał fałszywie. »

- Taki człowiek może stać przed Bogiem : wierzący w Boga Jedyneho czyli odrzucający bożki pogańskie, « *który nie skłonił swej duszy ku pogańskim bożkom* »
- « wznosić dusze ku » znaczy wzywać go, błagać, uznać go za Boga
- « *Do Ciebie wznoszę me oczy, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług są zwrócone na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Panu, Bogu naszemu* » (Ps 123,1-2)
- « *Będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim, jak się boje nad jedynakiem, i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym...* » (Za 12, 10)

Tak więc człowiek, który może stać przed Bogiem Izraela to ten, który nie zwraca swych oczu ku bożkom pogańskim, jak czynia to inne ludy.

« Człowiek o rękach nieskalanych »

- czyli o rękach, które nie składały ofiar bożkom pogańskim ani nie wznosiły się w modlitwie do nich

Poprzez wieki (od wyjścia z Egiptu do deportacji do Babilonu, a nawet jeszcze później) prorocy walczyli, by naród wybrany odstąpił całkowicie od idolatrii. Izrael wielokrotnie był w towarzystwie cywilizacji pogańskich. Prorocy podkreślali, że wierność Bogu Jedynemu jest jedynym warunkiem do otrzymania błogosławieństwa, obiecanego Patryjarchom i uczestniczenia w obiecanej zbawieniu.

« Taki otrzyma błogosławieństwo od swego Boga-Zbawiciela i sprawiedliwa zapłatę. »

- zdolność przylgnięcia do planów Bożych
- wypełnienie swej misji, powołania

« Oto pokolenie tych, co Go szukają, co szukają oblicza Boga Jakubowego. »

- być może jest to zapowiedź definicji « ubogich - czystego serca » : « *Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.* » (Mt 5,8)